

[N. P. Jensen.]

det pure; det er overhovedet ikke min Tanke, idet jeg mener, at de Penge, der ydes i Dag, vedblivende skal ydes, i alt Fald indtil vi faar et bedre System. Det er nemlig muligt, at vi igennem mange Aar — jeg tror ikke, det sker i vor Tid — vil kunne faa et nyt System, der arbejder saa godt, at der kan spares en Del af Beløbet, det skal jeg ikke udtale mig om. Men det, der ligger for i Øjeblikket, er altsaa, hvilken Anvendelse vi skal gøre af de 60—70 Mill. Kr., thi dem skal vi bruge som Basis for Gennemførelsen af Folkeforsikringen, idet vi, som sagt, efter min Formening ingenlunde skal gennemføre en Folkeforsikring for at spare en Del af disse Millioner. Nu er det jo soleklart, at i det Øjeblik, man stiller de Krav, som er stillet her, vil den aarlige Ydelse komme til at stige, da vi ikke vil forringe Beløbet, men samtidig vil drage en større Del af Befolkningen ind under Forsikringen. Jeg regner, at der er 120 000, der nyder godt af den nuværende Aldersrente, og hvis vi, som jeg eksempelvis nævnte før, tog alle over 65 Aar med, vilde vi med et rundt Tal — jeg gaar ikke nu i Detailler — i Øjeblikket faa det dobbelte Antal. Hvis vi for hele den danske gamle Befolkning skulde gennemføre en Folkeforsikring som den, vi i Øjeblikket har for omtrent den halve Del af den, skulde Beløbet omtrent fordobles. Men selv om vi gør det, vil der, naar man laver en bred Basis, ikke kræves tilnærmelsesvis saa store Beløb som dem, der var Tale om tidligere, ogsaa i den for mange Aar siden afgivne Betænkning, hvor der siges, at der skal stor Kapitalopsamling til. Det har jeg aldrig kunnet forstaa Nytten af, og jeg forstaa det heller ikke i Dag. Jeg tror oven i Købet, at den Tale om at samle et Tusinde, maaske halvandet Tusinde Millioner op som en Fond i Virkeligheden er den værste Hindring for Tankens Realisation. Vi har i Dag en Aldersrentelovgivning, der medfører en aarlig Udgift af en 60—70 Mill. Kr., uden at der er samlet nogen som helst Kapital op som Grundfond. Hvorfor skulde saa en Ydelse af de næste 60—70 Mill. Kr., der altsaa kom til at danne en Supplering, om man vil, til den nuværende Aldersrente, for at faa gennemført den almindelige Folkeforsikring — hvorfor skulde saa disse nye 60—70 Mill. Kr. nødvendiggøre, at man opsamler en Kapital paa 1 000 eller 1 500 Mill. Kr., saaledes som man hører Tale om her? Det staar for mig som en ganske urimelig Tanke at faa et saadant Beløb samlet op her i Landet.

Og hvad vil man opnaa derved? Man hjælper paa Sparsommeligheden, siger man. Ja, det er saa som saa. Sparsommeligheden hjælper man ved at forlange, at der skal ydes et Bidrag til Folkeforsikringen; altsaa, Sparsommeligheden ligger deri, at hver Mand — eller Offentligheden for ham, hvor han ikke selv kan — yder sin Præmie, den være sig stor eller lille. I det Øjeblik, jeg har ydet denne Præmie, har jeg opsparret mine Penge og afleverer dem til det offentlige. Men hvorfor skal saa Offentligheden gemme Pengene i en Fond paa 1 eller 1½ Milliard? Ja, den Tanke, der dæmrer der bagved, er aabenbart den, at Suppleringen til Aldersrenten skulde, om jeg saa maa sige, hvile i sig selv, det vil altsaa sige, man skulde have en Kapital, der, med en Rente af 4—5 pCt. eller hvor meget man kunde vente den udlaant til, vilde være i Stand til at bære den aarligt forøgede Udgift, som Talen er om. Med normal Renteafkastning vilde Renten af et Beløb paa disse 1 eller 1½ Milliard noget nær svare til de 60—70 Mill. Kr., som Talen er om. Men hvad Nytte er saa Sparsommeligheden til? Ja, man vil jo ikke spare Kapitalen op for at lægge den til Side, man vil selvfølgelig søge den anbragt paa en eller anden Maade i dansk Erhvervsliv, den skal ikke ligge død hen. Men i det Øjeblik, vi tænker os, at vi har en Kapital saa stor, at dens Afkastning er i Stand til at afholde de løbende aarlige Udgifter, saa er det jo ingen Nytte til med yderligere Præmiebetaling, saa hører altsaa Sparsommeligheden op. Nej, Sparsommeligheden — hvis der appelleres til den — tjenes bedst ved, at man bliver ved Aar efter Aar at samle disse Beløb sammen, Skattebeløb, eller hvad man nu vil kalde dem, og anvende dem saa nær, som man overhovedet tør anvende dem, til det øjeblikkelige Forbrug til Gennemførelse af den almindelige Aldersrente.

Nu ved jeg vel, at det betyder en meget betydelig Forøgelse af vore offentlige Midler, af vor offentlige Omsætning, om jeg saa maa sige, og det er klart, at jo større Omsætning man har, des større Kassebeholdning — og vel ogsaa nogen Reservefond, jeg vil nu hellere kalde det Udligningsfond — er man nødt til at have. Men derfra og til at have en saa enorm Kapital som den; Talen her er om, saaledes at Renten skal være i Stand til at afholde de aarlige løbende Udgifter, er der et stort Spring, og den Tanke anser jeg for at være et Misfoster, et Misfoster, som jeg tror vil være vel skikket til at slaa Planen ihjel, og derfor bør man se at faa den ændret paa en eller anden Maade.